

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacrae Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus Decimus Octavus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69292)

MODUS DECIMUS SEPT. 93

omniū mutabilium immutabiles manent origines, & omnium rationabilium, & irrationabilium atq; temporalium, sempiternæ vivunt rationes: tum, illud sinceræ Philosophiæ edictum, alto corde figere. Nosce tempus. Fugax illud ô homo Christiane est, & cum fugit, te secum rapit. Nosce tempus; Inconstans est, & cum mutatur, mutat. Nosce tempus; Breve est, & æternitate immensa ac tua clauditur. Nosce tempus. Insuper, certis & statis, horis, casibus, eventibus, apud DEUM determinatum est. Nosce tempus, Est hora qua DEUS vult adversis probari. Nosce tempus, ne infidelis inveniaris. Est hora, qua te vult alloqui; Nosce tempus, ne auribus surdis & corde indurato deseraris. Est hora qua vult converti. Nosce tempus, ne cum particula bonæ diei præterierit, in posterum, gratia efficaci indignus judicaris.

MODUS DECIMUS
OCTAVUS.

CONFICITUR ex Thesi & Hypothesi: quando scilicet, primum in genere & universaliter, de aliqua materia tractatur: tum in specie, sive in particulari. Potest autem, hac ratione sermonem instructurus duplici modo procedere: aut in Exordio Thesim tractando & hypothesim, confirmandam proponendo: aut utrumque pro confirmatione assumendo, E. g. Dominica II. à Pentec, ad illa verba

94 MODVS DECIMVS OCTAV.

verba Matth. 7. *Apprehendit eum de turba seorsum* tractari posset primo generaliter. Turbam semper esse conversantibus incommodam. Unde Sapiens. Quoties inter homines fui, semper minor redii. Secundo particulariter. Illis tamen potissimum, gravia incommoda tandem adferre, qui volunt à vitiis curari. Hos oportet cedere de turba cum hoc furdo. Unde de electis. Is. 32. *Et erit vir, sicut qui absconditur à vento, & calat à tempestate.* Cant. 8. *Fuge dilecte mi.* Idem docuit Dominus in suscitatione filiae Principis Matth. 9. Nam cum eiecisset turbam, intravit, & tenuit manum ejus & dixit. Puella surge sancta sanctorum, qualis anima DEO placens, debent oppandi velo. Exod. 26. Similiter Dominica 12. à Pentecost. ad illa verba Beati oculi qui vident, quæ vos videtis Luc. 10. posset primo Orator, generaliter agere. Quod, post ascensum Christi ad cælos, ad huc Beati multum sint, oculi fidelium, qui vident in signis & Cæremoniis sensibilibus, Christi Domini expressionem & repræsentationem. Nam ejus Majestatis & Potestatis, imago est visibilis vicarius Christi. Sapientiæ, admirandus ordo Ecclesiæ Bonitatis; Receptio pænitentium. Prædicationis, Concionatores, Cultus divini, & Sacrificii in cruce oblati; Altaria, & vera in iis Sacrificia, diversissimarum denique gratiarum, valde multiplices & sanctæ cæremoniæ, quibus mortua fides hæretica caret. Secundo, Ageret de speciali gratitudine oculorum ex eo proveniente quod usurpent species, sub quibus, verè, ac realiter Christus D. existit.

PRA.

PRAXIS.

Dominica 7. post Pentecosten.

Attendite à falsis Prophetis qui veniunt in vestimentis ovium Matth. 7.

Accessus & Propositio. Quid est quod Servator & Magister noster non jubeat attendi ad falsos Prophetas, qui veniunt in furore leonum, in dentibus luporum sed in vestibus ovium? Nimirum docet nos Periculosiores esse occultos, quam apertos inimicos, præsertim in particulari, cum inimici habentur pro amicis.

Confirmatio constat, ex Thesi & Hypothesi. Thesis

Periculosiores occulti quam aperti inimici.

In promptu causa ex V. Beda. *Malus, ubi se simulat bonum, ubi est pessimus* & vetus monitum clamat. *Anguem in herba venenum si palam propinetur quis surmat? Histis si palam invadat, quæ musca non se fuga, aut morfu vindicet? Diu aperto Marte Abner & Joab decertavêre. 2. Reg. 2. Victus Abner, sed non peremptus. Assumpta deinde à Joabo simulata fides 2. Reg. 3. Adduxit tum Joab ad medium portæ ut loqueretur in dolo, & percussit illum in sanguine & mortuus est.* Scribit Tacitus Lib. 12. Mithridatem invictum bellis plurimis, concessisse tandem ut cum Adamisto filio Regis Hyberi pacisceretur, à quo in templum pellectus, cum fædus ex more gentium pacturus, manum vincendam porrigit; Adamistus decidisse vincula ex manibus simu-

simulat, & se inclinans Mithridatis genua invadit, eumque sternit. Sic invictus ab hoste aperto, cadit ab occulto. Verissimè pro his, ac innumeris D. Cyp. in Epist. *Plus timendus, & cavendus inimicus, cum latenter surrepit.* Huc referas illud Davidis Psalm 67 v. 9. *Increpa feras arundinis, Congregatio taurorum, in vaccis populorum.* Id est, da occasionem hosti latenti, & experieris quod qui latebat tanquam vipera contempta, sub arundineto: efferafcet: ut taurus lasciviens ac mugiens, ut excludat patientiam, etiam probatam: & cogat Dei operum inclamare, ac dicere: *Disperge illos qui bella volunt.*

Hypothesis.

Tunc maximè periculosi occulti inimici, cum habentur pro amicis. De his Chryf. conformitet ad sensum Evangelii. *Multa ovium vellera, in numeri ubiq³, lupi sub his occultati: ut jam inter hostes tutius aliquis vixerit, quam inter eos qui vocantur amici.* Quid ita? Cū dicitur, *Eamus, faciamus, pudeat non esse impudentem,* D. Aug. Confes. 3. cap. 8. Quid ita? *quicquid inimicus optaret, amantes volunt.* 6. de Benef. Seneca. Quid ita? *omnis amicus dicit, & ego amicitiam copulavi, sed est amicus, solo nomine amicus,* Eccl. 37. *Nonne tristitia inest usque ad mortem* D. Volfrangus, quod Aldericum nepotem amasset æquo magis in morte exclamavit. *O utinam non nossem Aldericum, cui quoniam æquo magis afficiebar, non sinor ingredi cælum, impunitus.* O si liceret, morientibus omnibus, talia liberè profiteri! quam innumeri exclamarent. U-

tinam

tinam non nossem hunc amicum, illam amicam, hunc pædagogum, illum puerum; quos quia æquo magis amabam, non sinor introire in Regnum cælorum. Monet ergo Sapiens Proverb. 27. *Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosq; greges considera, non enim habebis jugiter potestatem, sed Corona tribuetur, in generationem & generationem.* Hebræa legunt: *An corona in generationem & generationē?* Nota interrogationem? An? & à te sapius require. An pecus quod intueris, an vellus amicitia, sit tibi in coronam? Nam nisi sit, hostes & lupi sunt, non amici, nec oves, quamvis vellere amicitia te-
gantur,

MODUS DECIMUS
NONUS.

EX occasione sensus Evangelii, assumitur locus alterius scripturae ex veteri testamento, aut ex Epistolis Apostolorum, qui sensui Evangelii illustrando, aut explicando conferat. Totus deinde sermo, assumpto loco innititur, atque conformiter ad argumenti exigentiam perficitur. E. g. in Festo S. Mariæ Magdalenæ, eximiè posset tractari locus Isa. Cap. 35. *Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius Dracones habitabant, orietur viror calami, & jun-
ci. Et erit ibi semita & via, & via sancta vocabitur.* Similiter Dominica 16, post Pentec. ad illa ver-

G ba